

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 30 sierpnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w G. II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Piotr Gensikowski

Protokolant: Wioletta Fabińska

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w (...) – nikt

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4.12.2018 r., 10.1.2019 r., 28.2.2019 r., 18.4.2019 r., 20.8.2019 r.,

sprawy karnej

P. K.

s. K. i K. z.d. K., ur. (...) w G., przeb. Zakład Karny (...) w G., PESEL: (...), karanego

oskarżonego o to, że:

w dniu 07 sierpnia 2017 roku, w G., doprowadził I. S. (1) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 500 złotych, przekazanych przez niego na rachunek bankowy (...) za zakupiony za pośrednictwem portalu internetowego (...) telefon komórkowy „Samsung G. (...)” poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru dostarczenia zakupionego telefonu, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia w okresie od dnia 02 września 2013 roku do dnia 02 maja 2015 roku kary 2 lat pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem, Sądu Rejonowego (...) w L., IX Wydział Karny z dnia 28 lutego 2014 roku w sprawie o sygn. akt (...) za przestępstwo podobne z art. 286 § 1 kk, tj. **przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk**

o r z e k ł:

1. Oskarżonego **P. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, z tym ustaleniem, że działał na szkodę I. S. (2), tj. występku z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
2. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego I. S. (2) kwoty 500 zł (pięćset złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 8 sierpnia 2017 r. do dnia zapłaty,
3. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. Ł. K. kwotę 420 zł (czteryście dwadzieścia złotych) + 23% podatku VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu przed sądem,
4. Zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty, zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia wydatków postępowania, którymi obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

W dniu 7 sierpnia 2017 roku I. S. (2) poprzez internetowy serwis (...) zamówił telefon marki S. (...) o wartości 500 złotych. Sprzedający P. K. przesłał kupującemu numer rachunku bankowego (...), po czym kupujący przesłał na ten rachunek pieniądze w kwocie 500 złotych. Mimo przelania pieniędzy P. K. nie przesłał kupującemu telefonu. P. K.

uczynił tak celowo po to, aby mieć z tego korzyść finansową, bo w tamtym czasie nie podejmował prac zarobkowych. Następnego dnia P. K. wypłacił ze swego rachunku kwotę 490 złotych.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego P. K. (k. 47), zeznania świadka I. S. (2) (k. 2-4), kopia przelewu (k. 6), dokumentacja bankowa (k. 20, k. 32)

P. K. jest osobą uzależnioną od alkoholu i dopalaczy. W dniu 7 sierpnia 2017 roku jego zdolność do rozpoznania znaczenia jego postępowania, jak również zdolność do pokierowania jego postępowaniem nie była wyłączona albo ograniczona w stopniu znacznym.

dowód: opinia sądowo – psychiatryczna (k. 55-56)

W latach 2011-2017 P. K. był łącznie siedmiokrotnie karany za popełnienie przestępstw przeciwko mieniu.

dowód: karta karna (k. 43), odpisy wyroków (k. 64-69, k. 83-85)

Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego (...) w L. z dnia 28 lutego 2014 r. w sprawie o sygn. akt (...) wobec P. K. orzeczono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od dnia 2 września 2013 r. do dnia 2 maja 2015 r. za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.

dowód: odpis wyroku (k. 81-82)

Oskarżony **P. K.** w toku postępowania przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu zabronionego. Składając w toku postępowania przygotowawczego wyjaśnienia oskarżony opisał precyzyjnie okoliczności popełnienia przestępstwa zarzucanego mu w tym postępowaniu karnym (k. 47, k. 78). Przytoczone wyjaśnienia oskarżony podtrzymał w toku postępowania sądowego (k. 216v.). Oceniając wyjaśnienia oskarżonego sąd podzielił wnioski opinii biegłych lekarzy psychiatrów (k. 55-56), gdyż opinia została wydana po jednorazowym badaniu oskarżonego przez doświadczonych biegłych, a jej wnioski są kategoryczne, niesprzeczne. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, bo harmonizowały z pozostałymi dowodami zgromadzonymi w sprawie w postaci zeznań świadka **I. S. (2)** (k. 2-4). Sąd dał wiarę dowodowi z zeznań tego świadka, bo znajdowały wsparcie w dowodach z dokumentów bankowych (k. 20, k. 32), kopii przelewu (k. 6). Sąd dał wiarę dowodom z tych dokumentów, gdyż ich autentyczność oraz prawdziwość nie zostały zakwestionowane w toku postępowania.

P. K. został oskarżony o to, że:

w dniu 07 sierpnia 2017 roku, w G., doprowadził I. S. (1) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 500 złotych, przekazanych przez niego na rachunek bankowy (...) za zakupiony za pośrednictwem portalu internetowego (...) telefon komórkowy „(...)G. (...)” poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru dostarczenia zakupionego telefonu, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia w okresie od dnia 02 września 2013 roku do dnia 02 maja 2015 roku kary 2 lat pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem, Sądu Rejonowego (...) w L., IX Wydział Karny z dnia 28 lutego 2014 roku w sprawie o sygn. akt (...) za przestępstwo podobne z art. 286 § 1 kk, tj. **przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk**

W zakresie czynu zarzucanego w akcie oskarżenia oskarżony **P. K.** w swych pierwszych przyznał się do jego popełnienia. W ocenie Sądu w świetle materiału dowodowego zebranego w niniejszej sprawie popełnienie przez oskarżonego zarzucanego mu czynu przestępnego nie ulegało wątpliwości. Oskarżony swym zachowaniem wprowadził w błąd pokrzywdzonego co do zamiaru dostarczenia mu telefonu, w wyniku czego pokrzywdzony przekazał mu kwotę 500 złotych. Wniosek ten wynikał z jego wyjaśnień, a także zeznań świadka **I. S. (2)** i dowodów z dokumentów. Zdaniem Sądu wymienione dowody nakazywały przypisanie oskarżonemu odpowiedzialności za występki z art. 286 § 1 k.k. Oskarżony popełnił ten czyn przed upływem 5 lat od odbycia kary pozbawienia wolności za podobne przestępstwo umyślne określone w art. 286 § 1 k.k. Okoliczności te uzasadniały uzupełnienie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu o przepis art. 64 § 1 k.k.

Przestępstwo przewidziane w art. 286 § 1 k.k. jest zagrożone karą pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8. Rozważając w tych granicach wymiar kary wobec oskarżonego Sąd uwzględnił następujące okoliczności. Uwzględniając dyrektywę proporcjonalności kary do stopnia społecznej szkodliwości czynu przestępnego, Sąd na korzyść oskarżonego potraktował wielkość wyrządzonej szkody, która wynosiła 500 zł. Na korzyść oskarżonego Sąd potraktował także przyznanie się przez niego do zarzucanego mu czynu. Z kolei na niekorzyść oskarżonego sąd potraktował motywację oskarżonego, z powodu której dokonał przypisanych mu czynów, a mianowicie chęć uzyskania pieniędzy w celu przeznaczenia ich na swoje potrzeby związane z uzależnieniem. W ramach dyrektywy prewencji indywidualnej na niekorzyść oskarżonego Sąd potraktował również jego uprzednią karalność za podobne przestępstwa. W latach 2011-2017 oskarżony był łącznie siedmiokrotnie karany za popełnienie podobnych umyślnych przestępstw przeciwko mieniu.

Mając na względzie wszystkie powyżej opisane okoliczności Sąd uznał, że należało wymierzyć wobec oskarżonego na podstawie art. 286 § 1 k.k. karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. W ocenie Sądu kara ta jest adekwatna do stosunkowo niezbyt znacznego stopnia społecznej szkodliwości czynu przestępnego. W ocenie Sądu kara ta nie przekracza stopnia winy oskarżonego, który należy uznać z kolei za stosunkowo znaczny. Sąd wymierzając oskarżonemu karę pozbawienia wolności wyszedł z przekonania, że jej rodzaj odpowiada dyrektywie prewencji indywidualnej. Zdaniem Sądu poprzednia karalność oskarżonego za przestępstwa przemawia za tym, że czyn, który popełnił oskarżony, mimo jego młodego wieku, nie miał charakteru wyjątkowego. W świetle tych okoliczności nie ulegało zatem wątpliwości, że dla powstrzymania oskarżonego przed popełnieniem innego lub podobnego przestępstwa za konieczne należy uznać wymierzenie mu kary pozbawienia wolności. W ocenie Sądu kara ta zdaje się wreszcie czynić zadość wskazaniom prewencji ogólnej, a mianowicie uzmysławia ona społeczeństwu, że popełnianie przestępstw przeciwko mieniu spotyka się z reakcją organów wymiaru sprawiedliwości. Z tych wszystkich względów orzeczono jak w punkcie **1-szym wyroku**.

Do dnia zamknięcia przewodu sądowego nie została naprawiona szkoda wyrządzona przez oskarżonego. Dlatego też w punkcie **2-gim wyroku** na podstawie art. 46 § 1 k.k. sąd orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego kwoty 500 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 8 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej orzeczono na podstawie § 4 ust. 1 i 3, § 17 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. poz. 1714) jak w punkcie **3-cim wyroku**.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. z 1983 r. Dz. U. Nr 49, poz. 223 ze zm.) sąd w punkcie **4-tym wyroku** zwolnił oskarżonego w całości od obowiązku uiszczenia opłaty oraz wydatków postępowania, którymi obciążył Skarb Państwa. Podejmując takie rozstrzygnięcie Sąd miał na względzie okoliczność, że obecnie oskarżony przebywa w zakładzie karnym, a nie ma majątku.